"ŠANINI DANI V" - PREDGOVOR AUTORA

Bila je noć. Golf sa trojicom kretena koji su slušali narodnjake je odmicao od Zagreba prema Ljubljani. U golfu sam bio i ja. Dremalo mi se, ali narodnjaci su bili dovoljno nervirajući. Vjerovao sam da dosadu u kojoj gubim živce mogu prevariti maštanjem. Prevario sam sebe!
Biljana se približavala sa svjetlima svakog automobila koji je dolazio u susret. Bljesnula bi, a zatim nestala u mraku. Želio sam da uđem u ta svjetla, a znao da bi to bila nesreća, možda i smrt. Ponovo svjetla, ponovo Biljana, ponovo mrak. Želio sam bitku, maštao o sudaru, ali to nije moguće. Sjetio sam se i Špele koja me toliko voljela. Sutra sam u Ljubljani, da li imam snage da joj se javim? Zašto živim u ovom još nedovoljno razvijenom svijetu? Odakle pravo kilometrima da razdvoje ljubav? Zar je Špela kriva što je daleko? Da je blizu da li bi Biljana bila ovoliko snažna? Maštao sam o prošlosti, zamišljao sebe kao ratnika koji na konju ide od sela do sela, iz bitke u bitku! Osjećao sam da nisam ratnik, svjetla iz suprotnog smjera bi me Biljanom podsjetila na to! Zašto maštam samo o onome što Biljana u mene unosi? Odakle želja za promjenom sebe, mogu li biti drugačiji, snažniji? Počinjem li novu bitku sa sobom?
Svjetla iz suprotnog smjera ponovo nose Biljanu, sudar je nemoguć, Osijek sve dalje, narodnjaci sve glasniji, a ratnik na konju ne postoji, niti će ikada postojati, postoji bolno maštanje o tome.
Bitka time i počinje i završava.

MaDus

25.07.1988.

Selo je mirno bilo
kao i dana svakoga.
Onda je došao
ratnik! U selo!
Počeo klati!

Vladaj, vladaj silo!
Samo sila je jača od boga!
To je on znao,
i oni su znali to,
to se moralo znati!

Muškarcima je glave skidao,
djecu je konjem gazio,
djevojke silovao,
starce komadao mačem;
milost - milost nikome!

I živo i neživo je kidao,
na ništa nije pazio,
ni zbog čega nije stao!
Vjerovao je samo nekom jačem!
Takvog nema, dabome!

Kada bi odlazio
svi bi odahnuli.
Kada je dolazio
svi su se bojali.
On je to znao!

Uvijek je pijan bio,
u alkoholu su snovi truli.
Nije si nikad priznati htio
da životi ubijenih su stali.
Da i on je stao!

Bio je kukavica
od kako je shvatio
da ni jedna žena
ne može voljeti
monstruma!

Njihova lica
je sebi krio,
bio je sjena
koja sebi šteti
čim dopre do uma!

Odakle najednom
ta potreba
da bude voljen
onaj koji je ljubav
uništavao mačem?

Odakle slom?
Ona mu treba,
treba mu osmjeh njen,
njen je on sav,
divio se od sebe jačem!

A ona je jača!
Ona ne postoji!
Postoje žene
koje
za opuštanje služe!

On dugo već shvaća
da ga se svijet boji,
da on usamljeno vene,
sve dok ga se žene boje,
sve dok priče gadne kruže!

Nesreća to je!
On je pobijedio sebe!
Nesreća se dogodila,
jer sebe ne može pronaći,
tebe i dalje traži!

Želi mijenjati navike svoje,
to naravno želi zbog tebe,
ti si prevaga bila!
Tvoj osmjeh toliko znači!
On jedini važi!

Koliko puta je ratnik to ponovio
i slagao samog sebe s nekom
koja mu ustvari ništa ne znači,
ali svejedno nije uspio srušiti
zid kule koji je sam oko sebe stvorio!

Koliko puta je ratnik snio
o nekoj koja pojma nema o tom,
na koju u stvari vrijeme si traći,
ali svejedno morao si je kriti
zid kule protiv koga se borio!

Neke su se smijale,
neke su se plašile,
ali nisu važne bile!
Samo ona je važna!
Ona? Tko je?

Za nju žrtve nisu znale,
ona nije produkt sile,
ona nije ni dio sile!
Ona je tako snažna,
istina to je!

Novo selo. poraz!
Ne! Ne poraz ratnika!
Ne! Ne ni pobjeda ratnika!
Poraz njegovog razuma,
poraz nevinih!

Zima, vani mraz,
panika, bijeg, vika;
iz sjećanja slika!
Sjećanje ne može biti gluma,
samo patnja nas svih!

Kako je lijepo bilo
kada je po snijegu
maštao o tome
da nevinima krv
ispusti!

Kako se divno snilo
o njezinom crnom brijegu!
Laži! One ne mogu istinu da slome,
istina je dosadni crv!
Laž je jača! - Samo snovi pusti!

Na lomači je spaljivao
nju!
Znao je da zamisliti
može svašta
a ostvariti malo!

Patnja. On je stao,
do sada je živio u snu,
zaželio je drugačiji biti!
Mašta je samo mašta;
selo novo je palo!

Ponovo se borio s nevinima;
porazio njih
samo da sebi dokaže
da je isti,
da se ne mijenja!

Nju je viđao u snima;
ona je razlog svih
laži kojima sebe laže,
ona je san čisti,
san što pravda htijenja!

Da ona ne postoji
i to je laž!
Laž postoji!
Ona je ta
kad ne lažeš istinu.

Samo nje se boji,
ostale nemaju draž,
more, dane broji,
prizori iz sna
su istina samo u snu!

Hrabrost je skupio
i odlučio
i dalje glumiti
sebe
i selo rušiti.

Sve više je pio,
jer tako je htio!
Htio je pijan biti!
Zbog tebe!
Morao je piti!

Uništeni su davali snagu,
jer uništiti nekoga
znači priuštiti
sebi položaj
nadmoći!

Bio je 23. na pragu
i borio se protiv toga!
Morao je to sebi kriti!
Ne, on nije starac taj,
on ne može u zrelost poći!

Zrelost je izbjegavao
i time što
kneginju nije želio priznati;
tj. on ju je priznao
a onda da prolazi se lagao.

Pažnju on njoj je pridavao!
Koliko je puta to bilo zlo!
Koliko je puta morao stati!
Koliko je puta sve joj dao!
Ona to ne prima,to je znao!

Mačem je uništio
novu žrtvu!
I ona se smijala
i dala mu nadu
koju on i ne želi!

Sebi je krio
nju mrtvu!
Ona za smrt je znala!
Koliko njeno prisustvo u gradu
u stvari veseli!

Laži!
Ona nije kneginja!
Voli se šepuriti
pred kneginjom
sa drugim djevojkama!

Često priliku traži
da pred kneginjom bude svinja,
jer svinja mora biti
i uživa u tom;
on s drugom - ona sama!

Ipak, kneginja je samo muka
koju će na poligon voziti
da si dokaže
da je ovisan
o njoj!

Ljubav - za ratnika bruka,
ratnik ljubav pokušava skriti,
ratnik se drugima laže,
sutra je dan
kad pred trafikom imamo spoj!

Radi transporta spoj!
Ratnik je prijevozna stvar
koja misli!
Mnoge koje je dotukao
to nisu primijetili!

Drugačiji je pogled tvoj!
Drugačije je ratnik star!
Njega su sa svih strana stisli,
ovaj put se nije izvukao,
ti si ono što na bitku sili!

Ocijenio je to sve
kao slabost prolaznu,
nabavio mač novi
i krenuo u bitke,
krv nevinih puštao.

On to sme!
On ne živi u snu!
Snovi o tebi su samo snovi!
Bitke donose dobitke!
Ne, on nije stao!

Bio je dovoljno jak
da samome sebi dokaže
ono što nije,
da dokaže
da može!

Kamen je kamen! Zrak je zrak!
To je on! To se laže!
To se krije!
Tvoje oči ne važe!
Oči drugih se lažno množe!

Bitka je samo bitka!
Mačem će tražiti
elemente pobjede
u svome
propadanju!

Kod drugih osjećanja plitka!
Zato će ratnik piti!
Laži istinu ponekad poštede,
ali nade više nema u tome!
Nisam te zaboravit u stanju...

Selo napada!
Selo pada. Nevini su ubijeni!
Ratnik je opet životinja!
Naravno, samo on je znao
da laž to je!

Kneginja, još je mlada,
još ni ne sliči ženi!
Rasplamsana ljubav više ne tinja!
Suprotno sebi - nije stao;
Ima još onih što ga se boje!

"ŠANINI DANI V" - dio "A"; "BITKA" - KRAJ

Ratnik je hodao.
Hodao kroz pustinju.
Bližio se selu.
Ušao u selo.
Uplašio selo.

Ratnik još uvijek nije stao,
glumio je šovinističku mušku svinju;
zamišljao svoje ruke na njenom tijelu,..
Ah, kako mu se htjelo
na njeno tijelo bijelo!

Kneginja nije tu bila,
svojom vojskom se štitila
od nečeg izvana.
Ratnik joj nije odgovarao
svojom izgledom.

Sebe je krila
i nije postojala sila
da osjećanja - njoj strana
probiju - zid se dugo stvarao,
zid što najavljuje slom!

Nesreća! Nesreća se desila!
Crnilo - posljedice toga.
Mač - slab i nepotreban.
Selo - nešto što podsjeća na nju.
Ratnik - igračka života.

Istina se skrila
s puta svoga.
Istina postaje san
o snu u snu.
Istina je tvoja ljepota!

Selo je srušeno,
jer bilo je lažno
i nije izdržalo
taj pritisak
nečega što postoji!

Jutro je sneno
i ono je važno,
jer sunce nije stalo
ono grije zrak,
ono i dalje znoji!

Ratnik je u pustinju krenio
da zaboravi na selo,
na ispraćaj okrutan!
I on je okrutan bio!
Svijet je isti!

Ratnik je san snio;
san je njeno tijelo,
san je sretan dan,
san je mrak krio,
san prljavštinu čisti!

Bio je i smiješan pomalo;
Odakle mu nada
da se pretvara
u ono što nije,
da se laže!

Do nje mu je stalo
i zbog nje pada!
Sam sebe njom vara,
zbog nje pije,
bitke zbog nje važe!

Ne, hrabar nije!
On bi pobjegao
da može,
da smjer nije
suprotan od nje!

Davno, davno prije
bi na mjestu stao.
Hrabro! Laži se množe,
u laži se krije,
živi kroz sne!

Dolazi do sela drugog;
djevojku mladu
kao vješticu
će na stupu
da spale!

Hvata se mača svog
da dopre do nje u gradu!
Prezir na njenom licu!
Shvaća da bitku glupu
počinje! Ruke su stale!

Mač je zasukao
i čudio se
zašto se bori
zbog nečega
što nije on!

Potpuno je pao;
da li to pokazati tebi sme?
Molim te - tu se stvori!
Molim te - sjeti se njega!
Molim te - promijeni ton!

Daljina mu smeta!
Bitka mu smeta!
Više ne postoji
onaj što
sa strahom se nosi!

Šteta!
Svijeta
se boji!
Loše je to!
Više ne prkosi!

Prkosi u stvari
sebi samome.
Drugi i nisu važni
dok ti postojiš...
Dok postojiš...

Zub se kvari,
od prljavštine, dabome!
Snovi su lažni!
Dana se bojiš!
Noću se znojiš!

Imao je ugled od prije,
ugled manijaka koji ne želi
da se mijenja
prema vremenima,
nečijim željama!

Sada siguran nije
da ga izgled veseli,
izgled zbog kojeg poniženja
ne doživljava samo u snima!
Izgled koji je dio srama!

Čemu lutati,
ratnika glumiti,
uspjehu se diviti,
u stvari sebe lagati,
od istine u san bježati?

Čemu stati,
potišten biti,
sve više piti,
sve više znati
da se mora stati?

Životinje na putu
je rezao mačem
i bio jak
u tim danima,
u tim sekundama!

Glumio je životinju ljutu,
a nadao se paćenju kraćem!
Pazio na najmanji njen znak!
Možda je ipak on zanima.
Možda je ona ipak sama.

Približavaju se Vukovi;
kolega iz zgrade!
Uzbuna lažna!
On - instinktivna zvjer
koja bi da ugrize!

Plijen novi
je dio nade!
Ali ona je i dalje važna!
Možda i nisam fer
što njome tumačim svoje krize!

Starica je pitala ratnika;
"Mladiću, jel' ovo put do spasa?"
Ratnik je odgovorio;
"Smrt je za tebe spas!"
i prerezao joj vrat!

Na zidu je Janšina slika
koja sve više talasa;
ratnik je pio
za sve vas
što vodite rat!

Osvajač rat gubi
često...
Lažna nada je dio
jutra...
Otrežnjenje - nemoguće!

Osvajači znaju biti grubi,
rat nije mjesto
gdje se poraz htio.
Što sutra?
Što juče?

Sve je bilo nevažno.
I ona je nevažna - lažno!
Ne želim vjerovati
u istinu!
Smrt razumu!

Ona je nešto snažno!
Ona je nešto važno!
Ne mogu stati!
Ja volim nju!
Mrzim glumu!

Djeca oko mene;
ratnik na predstavi
za dječurliju,
na stranom jeziku,
u nekom kazalištu!

Poneki dan krivo krene.
Oni koji u glavi
prečesto sniju
stvaraju si lažnu sliku;
ali ti si tu!

Neki trač si glumila;
To ti leži,
uloga to je
koja je jaka
za tebe samo!

Jedna budala je snila
kako bježi
iz vlasti tvoje!
Ne, ti nisi "svaka",
to i ja i ti znamo!

More je daleko!
Ratnik sa mačem samo
stići ne može
na more
gdje si ti!

Ratnik je povratak čeko
jer ne može biti tamo!
Prazni dani se množe,
sjećanja,... sve je gore,
jer sjećanja su sni!

Odrubiti glavu on može
samo samome sebi.
Izgubljena je bitka
radi nesreće
kojoj si ti uzrok.

Ne može iz svoje kože,
izgled boli, iz kože ne bi'!
Piva su i dalje pitka,
ona ga izdati neće,
treznost je istine šok!

Kada ga vide
oni se boje,
i ako on nije
ono što izgleda,
jer izvana to je!

Svi se stide.
Svi postoje.
Barem netko pije.
Barem netko se preda.
Rijetki se istine ne boje!

On je izabran
da pati!
Genetski kod
je odlučio!
Glupo priznanje!

Ti si san
sa mora što se vrati!
Prazan hod
je istinu krio!
Odvratno stanje!

Do kada će ratnik
bez cilja lutati?
U stvari,
cilj si ti!
Cilj bježi!

Tvoj lik
pati!
On stari!
Ne stare sni!
On bez nade leži!

"ŠANINI DANI V" - dio "B"; "BITKA" - KRAJ

Jutro... Svitanje...
Prošlost je noć...
Sadašnjost je noć!
Ne pomaže dan!
Ništa ne pomaže!

Život je sranje!
Život nema moć!
Život mora proć'!
Život je san!
Život ga laže!

Ratnik nije snage imao
da se ustane.
Mač je težak bio
poput laži,
poput razočaranja.

Ratnik nikog nije zanimao,
boljele su ga iz bitaka rane,
boljelo ga je i opet je pio,
zašto on ljubav traži
kad je uništavao takva stanja!

Da li se promijeniti,
možda je to važno?
Izgledom svojim
ne tjerati
od sebe!

Možda će i njoj draži biti!
Svejedno - on nije ono snažno...
On je opterećen bijegom tvojim,
on zbog tebe pati,
on voli samo tebe!

Nesreća se događa!
Tipuje samo na to
da bitno se mijenja!
Svejedno ovako
i nije ratnik!

Želi biti silueta mlađa,
sve će žrtvovati za to,
ne želi više poniženja,
želi izgledati kao sva'ko,
izgraditi novi lik!

Nesreća to je
jer žrtvuje
ono što
njemu
znači svrhu njega!

Reakcije ne zna tvoje,
jer on - tu je,
ti nisi - zlo
što o svemu
ćeš čuti nakon svega!

Odrezao je kosu! Mač ostavio!
Mir tražio!
Napad na samoga sebe.
Bitka sa samim sobom.
Poraz od sebe samoga.

Sebe prijašnjeg je snio,
ovako si nije važio,
kako će to djelovati na tebe?
Davno je postao tvojim robom,
bitka nije izlaz iz toga!

Par trenutaka nade
je nestalo čim je spoznao
da sve prolazi, sve se mijenja,
a snažan je i vrijedan samo onaj
tko se odupre bilo kakvom mijenjanju!

Žrtva sebe samog pade,
jedan ratnik je sebe dao;
prije - od drugih poniženja,
sada - prema sebi jakosti kraj,
više se nije prepoznati u stanju!

To je shvatio kasno!
Klinke neke nove
se nisu uplašile,
prišle su same!
Slaba utjeha poraženome!

Bilo mu je jasno
da iz bitke ove
ne može izaći pomoću sile,
sila je nemoć protiv tame,
da, ti si krivac tome!

Kneginja je daleko
i ne zna šta se dešava
dok je tamo!
To je ni ne zanima,
s pravom!

Kneginju je čeko,
i njegova ošišana glava
je lažna nada samo!
Nada prisutna u snima
stvaranim tom glavom!

Nije ratnik bio više,
nije se borio,
plašio se ratnika!
Ali ratnici se za nju bore,
jedan će kad-tad uspjeti!

Razglednica, ona s mora piše,
to veće - od sreće je pio!
Njene hlače - njegove! Divna slika!
Kako je daleko to more!
Kako lažna nada šteti!

Kulu je zidao
oko nje zato samo
da drugi probili ne bi
i ono uništili
što on ne može osvojiti.

Njen zid nije pao
ni dok ona je tamo!
Priznao je sebi
da istinu sili,
morao je piti!

U sebe se ne može vratiti,
on je nešto drugo,
slabije,
jadnije,
bez nade.

Od sebe će se uspomenama kriti,
naravno neće izdržati dugo,
jer nikada izdržao nije
snove o njoj što snije,
poraze što kule oko nje grade!

Lutao je u krug,
prošlost tražio!
Se sjećao
početka pada,
kraja života!

Bio ti je drug,
drug ti je bio!
To je znao!
Nekada je bila jaka nada,
koja se i sada malo mota!

Sadašnjost je trošio
na uspomene!
Budućnost želio nije,
mač je želio svoj
i kosu dugu!

Nije si krio
da istina vene,
da budan snije,
da u bajci toj
ne može pronaći drugu!

Nepravdu je shvatio,
Onu što je nanosio
poraženima.
Ubijajući njihovu nadu
iz čiste zlobe!

Kosu je iz duše skratio,
iz snage kojom se ponosio.
Snage sve manje ima,
prazan hoda po gradu,
prazan se diže iz sobe!

Jednog dana
u jednoj priči
ratnik je jedan
jedno tražio
i nije dobiti mogao!

Šana!
Vještici liči!
Svoj pad bijedan
je njome osnažio,
toliko je sebi pomogao!

Ipak, što je
odmicala dalje priča,
on je svršetak
sve manje
podnosio!

Loše to je,
jer osim pića
život nije lak,
dok vlada stanje
kojim je sebi prkosio!

Ono što je, napustiti
može kameleon samo
ili onaj koji
je totalno
jadan!

Lagao se, morao si kriti
da mjesto mu nije tamo,
da se svojih mijena boji,
da želi biti stalno
onaj stari - gnjusan i gadan!

Cijena gesta
koji stvara
ono što
odvaja nadu
od logike!

Razmišljanja česta.
U sebi tumara.
To je zlo.
Tumara po gradu.
Niže one lažne slike.

Lomača gori,
sebe želi spaliti,
želi prošlost skriti,
ili ništa ne želi,
želi se sa sobom boriti!

Slabić ne može da se bori,
slabić se može samo kriti,
jer slabić ratnik ne može biti,
slabić se nikada ne veseli,
jer slabić može samo sniti.

Kako je ljubav teško
spoznati,
ona toliko razara
davno spoznani
svijet, vlastiti.

Živi ljudska greško!
Ljudska greško pati!
Ljudska greško stara!
Ljudska greško stani!
Ljudska greško idi piti!

Zidanje kule je patilo,
još je više patilo,
što ona ovdje nije,
što je daleko,
najviše je patilo što je ne zanima!

Zidanje kule je krilo
ono što za kulu se pilo!
I danas se za kulu pije,
njen završetak se čeko;
nemoguće se čekalo danima!

Nadu je lažnu
dao svom novom izgledu,
svojoj dobroti.
Bivšem ratniku se divio
što sada se boji!

Prošlost je imao snažnu,
sadašnjost nije u redu,
budućnost se prošlošću kroti!
Istinu je krivio
što ona postoji!

Tvrdoglavost je zadržao
iz prijašnjih vremena,
dobro to je,
jer to je on! Onaj pravi!
To je uspomene na sebe dio!

Ne, nije, nije on stao;
bitka je izgubljena, ali njena
pojava i laž postoje!
Ona još dugo biti će po glavi,
on je to i sam htio!

Bitka ga je mijenjala,
snagu je izgubio,
ali
poraz traje
i trajat će vječno!

Ona - Šana, sve je znala,
ni on nije ništa krio,
i svi ostali su znali.
Za zidanje lažne kule sve daje
i zato to nikad ne završi srečno!

"ŠANINI DANI V" - dio "C"; "BITKA" - KRAJ

On snage imao nije,
želio je tamu,
lažno je mrak želio!
Svjetlo!
Svjetlost prodire!

Mrak sve skrije.
Mrak psihu ostavlja samu.
U mraku se skrio.
Do sada - zlo!
Sada - stari vjetrovi pire!

Od karata kula
se nastavlja zidati.
Pogoduje joj vjetar;
ne, tu nema logike!
Logika je bitka!

Ljudi su bića trula;
on će o njoj lijepo znati,
ona će biti svjetlosti dar,
djelić njegove zamišljene slike,
djelić njegovog zamišljenog sna.

Svjetlost na prozoru,
ponovni razlog za ustajanje,
za bitku današnju!
Po mraku se samo sanja
budući svijetao dan!

Bitka što traje čini moru.
Bitka što traje je teško stanje.
Bitka što traje je najlakša u snu.
Stvarnost je produkt stanja
u kojem je inspiracija san.

Nesreća se dogodila!
Dogodila se nesreća!
Stvarnost je strana,
san je izvisio.
Razočaranje je rezultat!

Svjetlost sve umjetnija bila.
Tama bivala sve veća.
Ona, ona je hrana!
Sebi, sebi sam to krio
i nastavljao već izgubljeni rat!

Ratnici su kulu napali,
branioci su je branili,
iako, iako nisu snage imali!
Znali su da gube!
Branioci su hrabri! Ne, ludi!

Ratnici nisu stali...
Branioci mrtvi, raskomadani su bili.
Živote oni su dali
za one što istinu ljube;
to svakog normalnog čudi!

Ruševine su bile rezultat.
Njihovi životi - bezvrijedni ulozi.
Njihova slabost - dokaz jačine
onih koji su svojom snagom
njihovu dušu oteli.

Bezrazložan je svaki rat,
ni jedan neće završiti u slozi;
u istini ne smije da se gine!
Čemu tragati za dragom
koja to ne želi!?!

Ruševine su dokaz gubitka,
dokaz uložene energije.
Pobjednik je nepoznat!
Pobjednik ne postoji!
Pobjednik je u pobijeđenome!

Bitka je samo bitka,
bitka istinu ne može da skrije,
bitka zbog nade prerasta u rat!
Kako su zanosni osmjesi tvoji,
kako uspijevaju da me slome!

Nakon bitke je traganje.
Traganje za nečim
što ne postoji,
što je nada.
I bitka je traganje!

Tu ne pomaže ni znanje,
ni razum, to nema veze s tim!
Tragač nije ratnik - on se boji!
Tragač na putu strada!
Traganje je najodvratnije stanje!

Zašto tvoje greške opravdavam,
smatram da manje vrijedim.
Zašto se trudim da sitnice
na pobjedu liče.
Laž u nadanju!

Ti si stvorila zid - to znam!
Zid - braniš se od mene tim!
Laž, laž, laž - tvoje lice!
Moje lice - piće, piće, piće!
Alkohol - istinu lažem u tom stanju!

Dalek je put
dok shvatim
da ništa nije
vrijedno i jako
kao istina!

Na nju nisam ljut
i sredstvima zlim
se služiti smije
ona, jer samo tako
ću izaći iz sna!

Jednog dana ću se čuditi...
I ratnici će se čuditi
zašto nevine poraziše...
Zašto ubiše nejake...
Zašto su ljubav uništili...

Jednog dana ću poluditi
i neću u stanju biti
kontrolirati se više.
Danas, sutra, juče iz bitke svake
svi sve slabiji su bili.

Preda mnom pustinja!
Iza mene močvara!
Sa lijeva planine!
Sa desna more!
Ne mogu se do Šane probiti!

Ljubav, bol tinja,
tinjanje motiv stvara,
motiv umanjivanja istine!
Protiv toga se poraženi ne bore!
Poraženi se nastoje u laži skriti!

Bitka traje.
Laž traje.
Nada traje.
Vrijeme je na strani
onoga tko dobiva!

Vrijeme staje,
nadu ne daje,
ali on se ne kaje,
već se brani;
sudbina je kriva!

I tako danima;
ratnici su radili brzo,
divile su se glupače,
snazi, mišićima
i bezobrazluku!

Tješenje snima;
po noći se trz'o
jer slike te znače!
Opterećenost snima
mu stvara muku!

Zavaravanje je bilo stravično!
Zavaravanje je trajalo dugo!
Sebe je najlakše zavarati!
Nju dizati do spomenika!
Od nje ikonu stvoriti!

Ona je i bila nešto slično!
Najlakše je misliti ni na što drugo,
njoj svoju snagu u porazu dati,
držati da je ona nedostižna slika,
iza lažne nedodirljivosti je kriti.

Samog sebe izgledom lagati,
vjerovati u nemoguće,
njoj vjerovati,
sebe zavarati,
sebe pobijediti.

Ratnici ruše, treba znati
si priznati da juče
ratnici nisu mogli stati,
ratnici nikad neće stati!
Čemu se u kuli kriti...

Kula je svejedno pala,
maska na mome licu ostaje,
ratnik - da li on postoji!
Nesreća predvidiva nije.
Sreća moguća nije.

Pored mene si stala,
koliko to snage daje!
Pored mene ona stoji,
sreća ne može da se skrije!
MaDus večeras mora da pije!

Na ruševinama kule
vrijedne ruke su pravile
utvrdu novu,
mada su sigurni bili
da će i ona pasti!

Zmije, svoju kožu gule,
ali zmije su zmije bile!
Poneke ljude zmijama zovu,
poneke nade u zmijama su krili,
poneke ljubavi zmija upropasti!

Ista je bila tvoja put,
mijenjala je nisi.
Ljudi se trude
oko onoga što
ne koristi.

Ja sam bio ljut
što rođena ti si!
Ljudi su obične lude,
da li i ti vjeruješ u to?
Ako vjeruješ, onda smo isti!

Zavaravanje, nada, optimizam;
kula je srušena! - Živjela nova kula!
Stvorit ću je čvrstu i jaku
i ona će izdržati
koji tren duže!

Zavaravanje; U gradu sam večeras sam,
ovi oko mene su marva trula,
osjećam nemoć u zraku,
bez tebe u gradu se pati,
uzalud ostale gradom kruže!

Lomača, veliki plamen;
ti ćeš se spaliti!
Ti izgaraš, goriš,
nema te više
čak ni u snu!

Kamen, ti si kamen
i ne možeš spaljena biti,
ti moraš da me moriš;
vatra u stvari mene briše,
vatra gori čim ti si tu!

Bijeg. Kula se srušila,
bijeg je pokušan,
ali ratnici su ih pobili,
nisu uspjeli pobjeći,
ili pobjeći nisu htjeli!

Ti si sila. Nadmoćna sila.
Ti si svjetlost što rađa dan.
Ti si svjetlost što toplinom sili.
Ti si svjetlost što prisustvom liječi.
Ti si svjetlost koja kad obasjava veseli.

Bijeg moguć nije!
Pobjeći je lako
ako to želiš.
Ako se ne zavaravaš
i ne toleriraš laži!

Istina, sebi se krije
da u stvari nije tako,
da lažno se veseliš!
Ti u stvari znaš
da istina ne važi!

Mrak je ponovo pao,
moja vanjština lažna
se ugasila,
jer lažnu vanjštinu tolerirati
mogu dok se ne otreznim!

Sutra po starom, to sam znao,
jer ti si i dalje snažna
kao što snažna si bila!
Sutra se ponovo pati,
imam li snage da mirim se s tim!

Nesreća se mora dogoditi,
to je u genima zapisano
svih mrtvaca što žive!
Nesreća je rađanje!
Nesreća je umiranje!

Od ratnika se ne mogu kriti,
njih gledati nije ti strano!
Ljubav je svrha bitke krive!
Ljubav je u stvari lažno stanje,
sebe, nju - želim voljeti što manje!

"ŠANINI DANI V" - dio "D"; "BITKA" - KRAJ
"ŠANINI DANI V" - KRAJ